

møden, naar der først foreligger et mere detaljeret Forslag fra den Mand, med hvem man ønsker at indlede Underhandlinger, og som er i Besiddelse af langt nøagtigere, langt fuldstændigere og langt paalideligere Oplysninger om de locale Forhold, end der indeholdes i nogen af alle de Erklæringer, der have været til den ærede Finantsministers Raadighed. Jeg troer derfor, siger jeg, at den ærede Finantsminister vil indrømme, at, naar Sagen strider videre frem og kommer paa et yderligere Punkt, da vil han kunne finde det noget mindre betænkeligt, end han nu synes at erkjende det at være, at Banen gives en anden Retning end den af ham antydede. Jeg udtaler mig ikke bestemt for nogen nøagtigt betegnet Retning, men jeg troer, det vil være urigtigt, fra den ærede Finantsministers Side at vedblive Paastande, som man maa erkjende ikke at være fuldt begrundede, naar disse Paastande maa føre til, at Sagen standser, før den endnu er kommen til sit Endemaal, og før der er forelagt den ærede Finantsminister saadanne Oplysninger, som han selv indrømmer vilde kunne indvirke paa hans Overbeviisning.

Finantsministeren: Ja, hvis der er Tale om enten at opgive sin Overbeviisning eller fastholde den, man har, og følge den alene, saa maa jeg bestemt erklære, at jeg ikke er af dem, der uden Grund opgive deres Overbeviisning; men paa den anden Side gjør jeg mig den største Umage for at forandre min Overbeviisning, naar jeg troer, at den ikke er tilstrækkeligt begrundet. Forholdet er ganske simpelt det, at der efter de Oplysninger, der foreligger mig, aldeles ikke er nogen Anledning for mig til at sælde en anden Dom eller komme til en anden Beslutning end den, jeg her har udtalt. Af Alle er denne Bane gennem Sjællands Midte betragtet som en Urimelighed (Nei! Nei!); jeg taler om de mig foreliggende Oplysninger — hvis der fremkomme nye Oplysninger, saa ville de kunne forandre Sagens Stilling, og, skjøndt jeg har erklæret, at jeg ikke er istand til at danne mig en selvstændig Mening om Banens Rentabilitet, hvilket er et meget vanskeligt Spørgsmaal, saa er jeg dog ikke saa aldeles ubekjendt

med de her omhandlede Forhold, at jeg ikke skulde kunne udtale, at jeg anseer det lidet sandsynligt, ja, som noget usandsynligt, at de Oplysninger, der skulde kunne godtgjøre, at en Bane igennem Sjællands Midte var hensigtsmæssig, med Lethed skulde kunne tilveiebringes; — blive de tilveiebragte, da bliver min Overbeviisning ganske sikkert en anden.

Indenrigsministeren: Jeg skal vende tilbage til Sagens oprindelige Udgang. Da jeg ikke antog de foreliggende Oplysninger tilstrækkelige, forlangte jeg disse 6,000 Rb. til at foretage yderligere Undersøgelser, og, da det blev antaget, at disse Undersøgelser ikke burde tilveiebringes paa den Maade, som jeg havde tænkt mig, men at det var det naturlige, at man begyndte paa Underhandlinger, antog jeg, at disse ogsaa let vilde føre til Undersøgelser; thi den Mandes Befuldmægtigede, som, efter hvad der er yttret fra mange Sider, ansees for meget paalidelig, og som har samlet en del Oplysninger, vil naturligvis ikke fremtræde med en blot Fordring paa den og den Linie, og ellers slet ikke inplade sig; men jeg formoder, at han vil komme frem med de Data, som han mener kunne anbefale den Linie, han vil foreslaae, men hvorom det slet ikke er sagt, at den er en Linie langs Høideryggen, som her tales saa stærkt om. Jeg antager, som sagt, at der kan blive Tvivlsmaal under disse Forhandlinger imellem Regjeringens og Entreprenurens Befuldmægtigede, hvorved der kan gives Anledning til yderligere Undersøgelser, og det er hertil, at der er begjært 6,000 Rb. Jeg maatte fremdeles, da Sagen ogsaa vedkommer Finantsministeren, forlange hans Anskuelse derom; og jeg er enig med Finantsministeren, at han maatte, som Sagen foreligger, efter de Oplysninger, man har fra Regjeringens Side, holde paa en østlig Linie, som han har udtalt. Under de tilsigtede Forhandlinger med Entreprenurens Befuldmægtigede ville imidlertid maaskee nye Oplysninger komme frem. Herefter forekommer det mig, at Thinget ikke med Føie vil kunne nægte disse 6,000 Rb. Jeg vil i alt Fald, dersom det skulde betragtes som en Standsning af Sagen, holde for, at der ikke dertil er givet nogen besøiet Anledning fra Ministeriets Side.